

RECORDANT A L'ANTONI CREUS SOLÉ

Ha estat un home pacífic i generós. El fet d'ésser enginyer, i per demés llicenciat en medicina, no li impedia ser modest i humil. Era un home de pau que no volia enfrontar-se. Tenia molts amics per la seva bondat i simpatia. Ens deixà als 73 anys atropellat per una moto. Precisament la moto era el seu mitjà de locomoció habitual que el traslladava pertot arreu. Des de Barcelona a Sabadell o Moià.

L'Antoni era molt culte i podia parlar de qualsevol tema... Després d'haver dut a terme quantitat de treballs, ara exercia com professor i director de projectes industrials en la Universitat Politècnica de Catalunya. En la seva vida ha publicat molts llibres que se segueixen reproduint i comprant. Pel seu nombre no els anomenarem tots, però els més coneguts són: "Instrumentació Industrial", "Tècniques per a la Prevenció de Riscos laborals" (Un volum de més de 1000 pàgines) i, "La meua vida de Pilot" on es refereix a algunes de les seves vivències aeronàutiques de 40 anys, com o va ser la seva trobada amb la Mari Pepa Colomer, i alguns vols memorables, o el seu viatge amb 3 dels seus amics a Oshkosh, Wisconsin (USA), la meca de l'aviació.

Amb la seva llicència de pilot recentment estrenada, va adquirir en copropietat una "Jodel 112" de 65 CV. Amb aquest avió va començar a adquirir experiència de vol i de com gestionar una aeronau, tot dins de l'àmbit de l'Aero Club Barcelona-Sabadell on també volava amb els seus avions.

Mes tard, en el 1991, l'Antoni, com bon emprenedor que era, va fundar l'empresa "Gavina", i va iniciar la seva activitat amb un avió model ATL de la casa Robin. Quan 11 anys més tard va vendre l'empresa hi tenia un parc de 4 avions dedicats a escola i turisme. Actualment "Gavina" continua essent una empresa pròspera.

L'Antoni, amant i necessitat de llibertat va descobrir el vol amb autogir en adquirir un monoplaça dels que produïa l'empresa "Sallent Aviación", aparell que l'hangarava a les instal·lacions del Camp de Vol de Les Umbertes, a Moià. Aquesta era la seva vàlvula de desfogament, amb la que podia donar més plenitud a les seves ànsies de volar. Li agradava sobrevolar el Vallès, bressol de la seva existència. La seva esposa Carme i els seus fills Ariadna i Albert, que sempre l'hi havien donat suport, han cedit l'autogir a la Fundació Parc Aeronàutic de Catalunya.

En aquest mateix camp de Moià tenia en copropietat un ultralleuger STOL "Savannah".

L'altra gran afició de l'Antoni era el submarinisme. Cada any feia una estada de busseig a algun lloc paradisiàc. Deia que li agradava observar la bellesa dels peixos, veure com lliscaven en el medi aquós i el silenci de les profunditats marines. Tantes activitats, amb el seu treball de professor, els seus llibres i la seva família han demostrat com era d'actiu!!!

La veritat és que, quins hem tingut la fortuna de conèixer-lo i de compartir experiències amb ell, hem estat uns autèntics privilegiats. L'Antoni a estat un extraordinari exemple, un model a imitar.

Escrit per Remi Vincent i Francesc Hombravella